DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH
Rzeczypospolitej Polskiej.

WARSZAWA. № 13. 15 Czerwca 1921 r.

TREŚĆ:

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 28 kwietnia 1921 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustaw i przepisów o zaopatrzeniu ludności w drzewo, obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej, na ziemie przyłączone do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej

w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z r. 1921 № 16 poz. 93), zarządza się co następuje:

§ 1. Na ziemie, wskazane w art. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. (Dz. Ust. R. P. z r. 1921 № 16 poz. 93), rozciąga się moc obowiązującą:

1) Ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. R. P. z r. 1919 № 20 poz. 229);
2) Rozporządzenia wykonawczego Ministra Robót Publicznych z dn. 17 stycznia 1921 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Skarbu, Spraw Wewnętrznych, b. Dzielnicy Pruskiej oraz Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego, do ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Ust. R. P. z roku 1921 № 21 poz. 115);
3) Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 14 grudnia 1920 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Robót Publicznych, Aprowizacji i b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wyłączenia z pod obowiązku dostarczania na cele odbudowy oraz opałowe potrzeby ludności drzewa — właścicieli drobnych parcel leśnych (Dz. Ust. R. P. z r. 1921 № 9 poz 46).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a jednocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 18 lipca 1919 r. o udzielaniu drzewa budulcowego na odbudowę właścicielom osad zniszczonych przez działania wojenne (Dz. Urz. Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich z dnia 25 lipca 1919 r. № 8 poz. 60) oraz z dnia 12 września 1919 r. o rekwizycji lasów i materjałów drzewnych na potrzeby opałowe miast (Dz. Urz. Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich z dnia 23 września 1919 r. № 19 poz. 175).

Prezydent Ministrów:
Witos

Minister Robót Publicznych:
G. Narutowicz

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Skarbu:
Steczkowski

(Dziennik Ustaw № 45 z dn. 4.VI 1921 r. poz. 271).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 29 kwietnia 1921 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia z dn. 2 września 1920 r. w przedmiocie dostarczenia drewna budulcowego z lasów państwowych i prywatnych na cele odbudowy na okres 5-letni od 1920/21 do 1924/25 r.

Na mocy art. 2 ustawy sejmowej z dn. 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. z r. 1919

№ 20 poz. 229), rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 28 kwietnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia na ziemie, przyłączone do obszaru Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dn. 12 października 1920 r. mocy obowiązującej powołanej ustawy (Dz. Ust. № 45 z r. 1921 poz. 271) oraz § 10 rozporządzenia wykonawczego Ministra Robót Publicznych z dn. 17 stycznia 1921 r. do tejże ustawy, w porozumieniu z Ministrem Robót Puplicznych oraz Ministrem Skarbu (Dz. Ust. № 21 poz. 115), zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązująca rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie dostarczenia drewna budulcowego z lasów państwowych i prywatnych na cele odbudowy na okres 5 letni od 1920/21 r. do 1924/25 r. rozciąga się na ziemie, przyłączone do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dn. 12 października 1920 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą w dniu ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Minister Robót Publicznych:
G. Narutowicz

Minister Skarbu:
Steczkowski

(Dziennik Ustaw № 45 z dn. 4.VI 1921 r. poz. 273).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 21 maja 1921 r.

o stosowaniu w roku 1921 postanowień ustawy z dn. 18 czerwca 1919 r. w przedmiocie dzierżawy łąk i sprzedaży pasz.

Na mocy art. 4 ustawy z dn. 18 czerwca 1919 r. w przedmiocie dzierżawy łąk i sprzedaży pasz (Dz. Pr. P. P. z r. 1919 № 50 poz. 326) postanawiam:

Ustawa z dn. 18 czerwca 1919 r. ma mieć zastosowanie w bieżącym roku 1921 na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego i warszawskiego oraz na obszarze b. zaboru austrjackiego.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

(Dziennik Ustaw № 45 z dn. 4.VI 1921 r. poz. 276).

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 maja 1921 r.

w przedmiocie wykonania art. 3 ustawy z dnia 3 grudnia 1920 r. o tymczasowej organizacji władz administracyjnych II instancji (województw) na obszarze b. Królestwa Galicji i Lodomerji z W. Ks. Krakowskiem oraz na wchodzących w skład Rzeczypospolitej Polskiej obszarach Spisza i Orawy (Dz. Ust. R. P. № 117 poz. 768).

Na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 3 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 117 poz. 768) oraz § 141 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 marca 1921 r do tejże ustawy (Dz. Ust. R. P. № 39 poz. 234) zarządza się co następuje

§ 1. Województwa: lwowskie, krakowskie, stanisławowskie i tarnopolskie zostają uruchomione z dniem 1 września 1921 roku.

Równocześnie ustają funkcje Generalnego Delegata Rządu oraz Namiestnictwa we Lwowie.

§ 2. Z dniem oznaczonym w § 1 tracą moc wszelkie postanowienia o organizacji i zakresie działania władz administracyjnych II instancji na obszarach, objętych ustawą z dnia 3 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 117 poz. 768), sprzeczne z tą ustawą oraz z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 marca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 39 poz. 234).

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Prezydent Ministrów:
Witos

Minister Spraw Wewnętrznych:
L. Skulski

(Dz. Ust. № 46 z dnia 8.VI 1921 r. poz. 282).

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu

z dnia 8 maja 1921 r.

zmieniające częściowo rozporządzenie z dnia 21 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 101 poz. 672) w sprawie przyznania państwowym funkcjonarjuszom niższym płac zasadniczych poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w art. 14 ustawy o uposażeniu urzędników i państwowych funkcjonarjuszów niższych z dnia 13 lipca 1920 r.

Na mocy artykułu 20 p. 1 b, p. 2 e i p. 3 b, ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funcionarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429) zarządza się co następuje:

W ustępie drugim, oznaczonym „VIII" rozporządzenia Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 21 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 101 poz. 672) uzupełniającego rozporządzenie z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 520) w sprawie przyznania państwowym funkcjonarjuszom niższym płac zasadniczych poszczególnych stopni płacy, przewidzianych

w art. 14 ustawy o uposażeniu urzędników i państwowych funkcjonarjuszów niższych z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429), — skreśla się w punkcie c) wyrazy: „laborantom(tkom), kontrolerom targowym";

dodaje się natomiast:

w punkcie f) po słowach „inspicjenta gmachów"—wyrazy „laborantom(tkom)";

w punkcie h) po słowach „szoferom" wyrazy „kontrolerom targowym i laborantom starszym";

w punkcie i) po słowach „starszym szoferom" wyrazy „kontrolerom starszym".

Prezydent Ministrów:
Witos

Minister Skarbu:
Steczkowski

(Dz. Ust. № 47 z dnia 11.VI. 1921 r. poz. 288).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 27 maja 1921 r.

w przedmiocie wykonywania zarządu państwowego nad dobrami arcyksięcia Fryderyka Habsburga w Cieszynie.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 roku, w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. z r. 1918 № 21 poz. 67), zarządzam co następuje:

§ 1. Wykonywanie zarządu państwowego nad dobrami arcyksięcia Fryderyka Habsburga w Cieszynie, ustanowionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 31 grudnia 1918 r. (Monitor Polski z 1919 r. № 3), od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia powierzam:

a) w dziale rolnym, odnośnie do zarządu majątkami rolnemi, zakładami przemysłowemi i gmachami — p. Stefanowi Moczulskiemu;

b) w dziale leśnym odnośnie do zarządu przestrzeniami leśnemi — p. Janowi Karasowi.

§ 2. Jednocześnie unieważnia się wszelkie dotychczasowe upoważnienia do wykonywania zarządu państwowego wspomnianemi dobrami.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

(„Monitor Polski" № 127 z dnia 8.VI. 1921 r.)

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 20 maja 1921 r.

w przedmiocie zarządu państwowego dobrami, należącemi do ordynacji (majoratu) Książąt Warszawskich Hrabiów Paskiewiczów-Erywańskich.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. z 1918 r. № 21 poz. 67) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanowiony rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 2 stycznia 1919 r. (Monitor Polski z 1919 r. № 5) zarząd państwowy nad dobrami, należącemi do ordynacji (majoratu) Książąt Warszawskich Hrabiów Paskiewiczów-Erywańskich, będzie od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia wykonany:

a) przez Zarząd Okręgowy Lasów Państwowych w Radomiu, w zakresie gospodarstwa leśnego;

b) przez Urząd Wojewódzki w Lublinie, w zakresie gospodarstwa rolnego.

§ 2. Jednocześnie ustają uprawnienia dotychczasowego zarządcy państwowego nad rzeczonemi dobrami — p. Marcina Mierzejewskiego.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

(„Monitor Polski" № 127 z dnia 8. VI. 1921 r.)

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 25 kwietnia 1921 roku

w przedmiocie odbywania praktyki nauczycielskiej w ludowych szkołach rolniczych.

Na mocy art. 3 ustawy z dnia 9 lipca 1920 roku o ludowych szkołach rolniczych (Dz. Ust. R. P. № 62 poz. 398) zarządzam co następuje:

§ 1. Kandydaci na nauczycieli w ludowych szkołach rolniczych odbyć winni przed objęciem stanowiska praktykę nauczycielską stosownie do niniejszych przepisów.

§ 2. Praktyka trwa przez okres jednego roku. W poszczególnych wypadkach czas odbywania pratyki może być skrócony przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 3. Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych udziela kandydatom na nauczycieli pozwoleń na odbywanie praktyki i wyznacza szkołę.

Jeśli w czasie odbywania praktyki kandydat okaże się niezdolnym do pełnienia zawodu nauczycielskiego, lub jeśli kierownik szkoły przedstawi Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych w myśl § 6 niniejszych przepisów wniosek na wydalenie, pozwolenie na odbywanie praktyki może być przez Ministerstwo cofnięte. W tym wypadku praktykant winien, w naznaczonym mu terminie, opuścić szkołę, jakoteż i zajmowane mieszkanie i nie

może z tego tytułu rościć sobie jakichkolwiek pretensyj ani do M-stwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, ani do zarządu szkoły.

§ 4. Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych zwraca zarządowi publicznej ludowej szkoły rolniczej koszty utrzymania praktykantów, według norm kosztów utrzymania uczniów danej szkoły w internacie szkolnym. W prywatnych ludowych szkołach rolniczych, korzystających z zasiłków państwowych, wysokość zwrotu kosztów utrzymania praktykantów określa każdorazowo Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Prócz tego Ministerstwo przyznaje praktykantom wynagrodzenie za czas odbywania praktyki.

§ 5. Praktykant obowiązany jest stosować się ściśle do zarządzeń kierownika szkoły w całym zakresie odbywanej praktyki i przestrzegać przepisy, dotyczące nauczycieli ludowych szkół rolniczych, i regulaminy wewnętrzne szkoły.

Jeżeli praktykant uważa wydane mu zarządzenia za niesłuszne, może odnieść się, za pośrednictwem kierownika szkoły, z zażaleniem do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 6. Gdy praktykant okazuje się niezdolnym do pełnienia późniejszych obowiązków nauczycielskich, lub nie wypełnia swych obowiązków, kierownik szkoły może przedstawić M-stwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych umotywowany wniosek o cofnięcie praktykantowi zezwolenia na odbywanie praktyki i usunięcie ze szkoły.

W wyjątkowych wypadkach, gdy dalsze pozostawanie w szkole praktykanta, co do którego kierownik szkoły przedstawił Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych wniosek na wydalenie, mogłoby narazić szkołę na poważne szkody moralne lub meterjalne, może kierownik szkoły wydalić praktykanta przed otrzymaniem decyzji, winien jednak bezzwłocznie telegraficznie zawiadomić o swem zarządzeniu Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 7. Praktykant winien uczęszczać na wszystkie wykłady w tym dziale szkoły, który ma stanowić późniejszą specjalność w jego zawodzie nauczycielskim, i brać udział we wszystkich zajęciach szkolnych tego działu.

§ 8. Po odbyciu dwóch miesięcy praktyki praktykant winien opracować pisemnie jedną lub kilka lekcyj, które, według programu nauki, w tym czasie przypadają. Opracowania te winny być omówione krytycznie na najbliższem posiedzeniu rady pedagogicznej.

§ 9. O ile opinja rady pedagogicznej wypadnie korzystnie dla praktykanta, winien praktykant odbyć w obecności nauczyciela kierującego właściwym działem kilka lekcyj próbnych. Po każdej odbytej lekcji próbnej nauczyciel udziela praktykantowi w nieobecności uczniów swych uwag i wskazówek co do sposobu prowadzenia lekcji.

§ 10. Po odbyciu kilku lekcji próbnych winien praktykant przeprowadzić kilka lekcyj wzorowych w obecności kierownika szkoły, nauczyciela przedmiotów ogólnokształcących, nauczyciela kierującego właściwym działem, oraz tych nauczycieli, których zaprosi kierownik szkoły.

§ 11. Wyniki lekcyj próbnych i wzorowych winny być omówione na posiedzeniach rady pedagogicznej.

§ 12. Praktykant prowadzi przez cały czas odbywania praktyki dziennik, w którym szczegółowo zapisane być winne zajęcia szkolne, w których brał udział oraz własne spostrzeżenia i uwagi co do wykładów, którym się

przysłuchiwał, tudzież lekcyj próbnych i wzorowych. Po ukończeniu praktyki: winien praktykant opracować na podstawie prowadzonego dziennika pisemne sprawozdanie.

Treść dziennika winna być omawiana na posiedzeniach rady pedagogicznej przynajmniej raz w miesiącu.

§ 13. Praktykant winien brać udział we wszystkich posiedzeniach rady pedagogicznej, z wyjątkiem tego posiedzenia, na którem w myśl § 14 p. d. niniejszych przepisów ma być wydana ogólna opinja o praktykancie.

§ 14. Po ukończeniu czasu praktyki kierownik szkoły przedstawia Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych sprawozdanie. Do sprawozdania kierownika winny być dołączone:

a) opracowanie pisemne praktykanta wraz z uwagami, poczynionemi przez radę pedagogiczną (§ 8);
b) odpisy protokółów posiedzeń rady pedagogicznej, na których omawiano przeprowadzone przez praktykanta lekcje próbne i wzorowe § 11;
c) pisemne sprawozdanie praktykanta, opracowane na podstawie prowadzonego przezeń dziennika (§ 12);
d) opinja rady pedagogicznej o odbytej praktyce i uzdolnieniu praktykanta do objęcia stanowiska nauczycielskiego.

Opinja winna być szczegółowo umotywowana.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Raczynski

(„Monitor Polski“ № 131 z dnia 13.VI. 1921 r.).

OKÓLNIK № 308

do PP. Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego Łódzkiego, Nawogródzkiego, Poleskiego, Warszawskiego i Wołyńskiego

w przedmiocie

wyłączania gruntów z majątków państwowych, pozostających pod zarządem M. R. i D. P., na cele szkolnictwa.

W miarę rozwoju szkolnictwa państwowego i powszechnego zgodnie z projektem sieci szkolnej, opracowanym przez M. W. R. i O. P., powstaje cały szereg szkół powszechnych i państwowych.

Szkoły te winny posiadać place na wzniesienie budynków szkolnych, a także grunty dla nauczycieli.

W myśl okólnika M. W. R. i O. P. z dnia 25 maja 1920 r. № 9292/I obszary, wydzielone na cele szkolnictwa powszechnego, zależnie od stopnia organizacyjnego szkoły, winny wynosić:

Stopień organiz. szkoły	1 kl.	2 kl.	3 kl.	4 kl.	5 kl.	6 kl.	7 kl.
	m	o	r	g	ó	w	
Grunt pod szkołę . .	3/4	1	1	1 1/4	1 1/4	1 1/2	1 1/2
„ dla kierownika .	2	2	2	2	2	2	2
„ „ nauczycieli .	—	2	4	6	8	10	14
Razem . . .	2 3/4	5	7	9 1/4	11 1/4	13 1/2	17 1/2

Uwaga. W szkole 7 kl. oprócz siedmiu nauczycieli jest oddzielny kierownik.

Obszary gruntów, wydzielane na cele szkolnictwa państwowego, winny być następujące:

a) dla szkół średnich miejskich od 2½ do 3½ morgów,
b) dla szkół średnich typu wiejskiego około 12 morgów,
c) dla seminarjów nauczycielskich na wsi od 10 do 15 mg., jeżeli zaś seminarjum położone jest w blizkości miasta i warunki lokalne nie pozwalają na wydzielenie tej ilości gruntu, wówczas przestrzeń ta może być zmniejszona, jednak nie może być wydzielone mniej, niż 5 morgów,
d) dla szkół zawodowych nierolniczych zależnie od typu szkoły — od 3-ch do 10-ciu morgów.

Pomienione wyłączenia z majątków, przeznaczonych do parcelacji wyznacza G. U. Z., z majątków zaś, pozostających pod zarządem M. R. i D. P., wyłączeń tych winny dokonywać urzędy wojewódzkie przez referentów rolniczych stosownie do niżej podanych przepisów:

1) Wyłączenia na cele szkolnictwa podług wyżej podanych norm winny być dokonywane na wnioski inspektorow szkolnych, zatwierdzone przez M. W. R. i O. P.

2) Plac szkolny winien mieć kształt foremny i być niezbyt wązki (minimalna szerokość dla szkół: 1 klasow. — 40 metr., dla 2 kl. do 5 kl. - 50 mtr. i dla 6 klasowej — 7 klasowej — 60 mtr.), aby dać możność racjonalnego urządzenia ogrodu, boiska i odpowiedniego rozmieszczenia budynków szkolnych.

Grunty, wydzielone dla kierowników i nauczycieli, winny być zdatne pod uprawę roślin gospodarczych i możliwie graniczyć z gruntami szkolnemi. Jeżeli miejscowe warunki nie pozwalają na wydzielenie gruntu dla nauczycieli w bezpośredniej łączności z gruntami szkolnemi, to w tym wypadku winny być one wydzielone najdalej o 1½ kilometra od gruntu szkolnego; grunt kierownika winien być zawsze wydzielony w bezpośredniej łączności z gruntami szkolnemi.

3) Miejsce na plac szkolny i grunty dla kierownika i nauczycieli należy wyznaczać w porozumieniu z inspektorem szkolnym i, o ile grunty są wydzielane dla szkół państwowych, także w porozumieniu z dyrektorem danej szkoły.

4) Grunty na powyższe cele z danego majątku należy wydzielać tylko dla tych szkół, które powstaną w tej miejscowości i w tym czasie, kiedy szkoła ma być uruchomiona, niezależnie od tego, czy majątek znajduje się w dzierżawie, czy też w administracji państwowej; w tych wypadkach dzierżawca lub administrator winni być o tem powiadomieni. Wydzielanie gruntów przed uruchomieniem szkoły jest niedopuszczalne.

5) Wydzielania gruntów na cele szkolnictwa z majątków, nie przeznaczonych na cele kultury rolniczej, która prawdopodobnie po ekspiracji obecnych kontraktów będą przekazane do parcelacji, należy dokonywać w porozumieniu z miejscowym komisarzem ziemskim, wydzielanie zaś gruntów z majątków, przekazanych w części na cele kultury rolniczej, winno być dokonywane w porozumieniu z przedstawicielami sejmików, przyczem w tym ostatnim wypadku ośrodek majątku wraz z zabudowaniami gospodarczemi całkowicie, bez podziału, winien być przeznaczony na cele kultury rolniczej. Pozostawiony dla celów kultury rolniczej ośrodek winien zawierać conajmniej, zależnie od jego przeznaczenia, 300 morgów na fermę rolniczą, 60 morgów na szkołę rolniczą męską, 30 morgów — na szkołę gospodarstwa wiejskiego dla dziewcząt i 60 morgów na pole doświadczalne.

Z majątku, przeznaczonego w całości na cele kultury rolniczej, wyłączenie na potrzeby szkolnictwa dokonane być nie może.

6) Na cele szkolnictwa winny być w pierwszym rzędzie przeznaczone grunty pokarczemne i grunty osobno położone, oderwane od całości majątku, o ile są na ten cel przydatne.

7) Grunty, wydzielone na cele szkolnictwa z majątków, pozostających jeszcze pod zarządem Min. Roln. i D. P. w myśl niniejszego okólnika, jak również grunty, wydzielone przez Urzędy Ziemskie z majątków już przekazanych do parcelacji, pozostają, jako grunty państwowe, nadal pod nadzorem i opieką M. R. i D. P.

8) Grunty, wydzielone na potrzeby szkolnictwa powszechnego, winny być wydzierżawiane gminom, lub dozorom szkolnym na lat 12, przyczem tenuta dzierżawna winna odpowiadać pieniężnej wartości od 50 do 80 klg. żyta z morga podług cen kantyngensowych lub rynkowych po wprowadzeniu wolnego handlu zbożem i w żadnym wypadku nie powinna przekraczać niniejszej tenuty dzierżawnej, pobieranej w sąsiednich majątkach państwowych.

Pobieranie tenuty dzierżawnej winno być dokonywane na zasadach ogólnych, stosowanych w majątkach państwowych.

9) Grunty, wydzielone na potrzeby szkolnictwa państwowego (seminarja nauczycielskie, preparandy, szkoły średnie ogólnokształcące, zawodowe i t. p.) winny być wydzierżawiane Ministerstwu W. R. i O. P. w osobie dyrektorów tych szkół na warunkach normalnej dzierżawy z zaznaczeniem w umowie dzierżawnej, że kontrakt, zawarty na rok, przedłuża się automatycznie aż do chwili uregulowania sprawy przeznaczenia gruntów państwowych na cele szkolnictwa na drodze ustawodawczej.

10) W pierwszym miesiącu każdego kwartału Urzędy Wojewódzkie winny nadsyłać do Ministerstwa sprawozdania o dokonanych w kwartale poprzednim wydzieleniach gruntów na potrzeby szkolnictwa podług niżej podanych szematów, osobno dla szkół powszechnych i osobno dla szkół państwowych, przyczem sprawozdania te winny być sporządzane dla każdego starostwa oddzielnie.

a) Schemat do sprawozdań dla szkół powszechnych.

№ porządkowy	Powiat	Majątek	Dla szkoły powszechnej		Wyłączony obszar gruntu w morgach				Wydzierżawiono			Uwagi
			w miejscowości	stopniu organ.	na plac pod szkołę	dla kierownika	dla nauczycieli	Razem	komu	czynsz w klg.	od jakiego term.	

b) Schemat do sprawozdań dla szkół państwowych.

№ porząd.	Powiat	Majątek	Dla szkoły państw.		wyłączony obszar w morgach	Wydzierżawiono			Uwagi
			w miejscowości	rodzaj szkoły		komu	czynsz w kl.	od jakiego term.	

Uwaga: Do sprawozdań winny być dołączane odręczne planiki sytuacyjne wydzielonych gruntów.

11) O dokonanych wydzieleniach winno być powiadomione M. W. R. i O. P. w odpowiedzi na złożone przez nie wnioski.

Warszawa, dn. 4 czerwca 1921 r.

Minister:
J. Raczyński

OKÓLNIK № 309

do PP. Dyrektorów Departamentów, Dyrektorów: Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, Państwowego Instytutu Meteorologicznego, Państwowego Instytutu Torfowego, Naczelnika Zarządu Stadnin Państwowych, Kierownika Państwowego Laboratorjum Weterynaryjnego i Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Warszawskiego i Wołyńskiego, oraz Naczelników Zarządów Okręgowych Lasów Państwowych w Warszawie, Lwowie, Radomiu, Siedlcach, Białowieży i Łucku

w przedmiocie

dodatków za kierownictwo zbiorowemi jednostkami administracyjnemi.

Na mocy art. 2 (ust. ost.) Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 4.X 1920 r. o dodatkach reprezentacyjnych i dodatkach za kierownictwo dla urzędników państwowych (Dz. Ust. Rzp. P. № 97/20 poz. 638) Prezydent Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu ułożył następujący spis stanowisk administracyjnych w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych, do których przyznane być mogą dodatki za kierownictwo:

I. W centralnym zarządzie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych zgodnie z jego statutem organizacyjnym Dyrektorowie Departamentów, Kierownicy Wydziałów i Inspektor Kancelarji.

II. W urzędach podległych Ministerstwu Dyrektor Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, Dyrektor Państwowego Instytutu Meteorologicznego, Dyrektor Państwowego Instytu Torfowego, Kierownik Państwowego Laboratorjum Weterynaryjnego, Naczelnik Zarządu Stadnin Państwowych, Naczelnicy Wydziałów (Departa-

mentów) Rolnictwa w urzędach wojewódzkich, Naczelnicy Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych.

Podając to do wiadomości, polecam Panom przy zastosowaniu się do przepisów art. 3 — 5 wyżej powołanego Rozporządzenia przedstawić mi według załączonego wzoru wykaz imienny osób, którym przyznaćby należało dodatek za kierownictwo — w centralnym zarządzie Ministerstwa—za okres czasu od 1.IV do 30.VI r. b. a w urzędach podległych Ministerstwu — za okres od 1.X 1920 r. do 30.VI 1921 r.—celem przyznania i wymierzenia pomienionego dodatku.

Zaznaczam, że prawo do dodatku za kierownictwo przysługuje jedynie urzędnikom etatowym, będącym conajmniej w VII stopniu służbowym.

Warszawa, dnia 6 czerwca 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

WYKAZ

urzędników kierujących jednostkami zbiorowemi w ....
którym przypada dodatek za kierownictwo.

Urząd kierowniczy	Stopień urzędn.	Maksymalny wymiar dodatku	Nazwisko, imię i stanowisko urzędowe kierownika	Stopień służbowy kierownika	Okres sprawowania kierownictwa, za który likwiduje się dodatek	Wysokość dodatku miesięcznego		Wymiar za cały likwidowany okres	Dekretacja Ministra
						proponowana	przyznana		

OKÓLNIK № 310

do PP. Naczelników Zarządów Okręgowych Lasów Państwowych w Warszawie, Siedlcach, Radomiu, Białowieży i Łucku.

w przedmiocie

przestępstw leśnych.

Ogłoszona w Dzienniku Ustaw № 26 1921 r. poz. 145 ustawa z dnia 4 marca 1921 r. zmienia ustawę z d. 19 grudnia 1919 r. w przedmiocie darowania odszkodowań i nawiązek za przestępstwa leśne (Dz. Ust. z 1920 r. № 2 p. 10), rozciągając przewidziane w tej ostatniej ustawie ulgi na ziemie wschodnie i przedłużając termin ulgowy dla przestępstw leśnych, popełnionych na tych ziemiach i na terenach powiatów augustowskiego, suwalskiego, sejneńskiego, sokólskiego i białostockiego przed dniem 1 listopada 1919 r.

Z treści powołanych ustaw wynika, że przy stowaniu przewidzianych w nich ulg za decydujące uważać należy dwa momenty: datę i powód popełnienia przestępstwa leśnego. Przestępstwo takie, popełnione w jednym wypadku przed dniem 8 lutego 1919 r., w drugim przed dniem 1 listopada tegoż roku i spowodowane koniecznością odbudowy zniszczonych przez wojnę zagród, wolne jest od skutków prawnych, przewidzianych w art. 627 Kod. Kar.

Powyższe dwa momenty należy mieć na uwadze przy dochodzeniach w sprawach o przestępstwa leśne, podając odpowiednie zeznania oskarżonych i świadków w protokółach lub skargach, wnoszonych do sądu i zaznaczając stwierdzony fakt, że zagroda przestępcy istotnie została zniszczoną przez wojnę, niezależnie od okoliczności, czy zagroda ta już została odbudowana z materjału nabytego drogą przestępstwa, czy też materjał ten został dopiero przygotowany w celu odbudowy. Wskazane postępowanie ułatwi sądom stosowanie omawianej ustawy, mającej na celu niesienie ulg ludności przez wojnę pokrzywdzonej.

Warszawa, dnia 6 czerwca 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Dyrektor Departamentu
J. Miklaszewski.

OKÓLNIK № 311.

do PP. Naczelników Zarządów Okręgowych Lasów Państwowych, Inspektorów Lasów Państwowych i Nadleśniczych na ziemiach b. zaboru rosyjskiego

w przedmiocie

podwyższenia grzywien i kar pieniężnych, przewidzianych w kodeksie karnym.

W № 30 Dziennika Ustaw z dn. 6 kwietnia 1921 r. poz. 169 ogłoszoną została ustawa z dn. 25 lutego 1921 roku w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem, obowiązującem w b. zaborze rosyjskim.

Zwracam uwagę Panów na p. 3 ustępu drugiego art. 70 tej ustawy, który głosi „podwyższa się dwudziestokrotnie najwyższą granicę grzywien i kar, oznaczonych w określonej kwocie pieniężnej”.

Stosowanie powyższej ustawy należy do zakresu działania sądów, jednak uważam za pożądane podanie wyżej wymienionego przepisu do wiadomości wykonawczych organów leśnych, a to ze względu, że obejmuje on między innemi przestępstwa leśne i łowieckie. Niezwłoczne uświadomienie o podwyższeniu grzywien i kar służby leśnej, która mając bezpośrednią styczność z ludnością miejscową, będzie ją mogła ze swej strony pod tym względem uświadomić, niewątpliwie nie pozostanie bez dodatniego wpływu na zmniejszenie się liczby przestępstw leśnych i łowieckich.

Warszawa, d. 6 czerwca 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński.

Dyrektor Departamentu
J. Miklaszewski.

OKÓLNIK № 312

do P.P. Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu urzędów

w przedmiocie

zmiany p.p. 2, 3 i 4 § 8 tymczasowej Instrukcji o zastosowaniu i zakresie działania kontroli, wydanej przez Najwyższą Izbę Kontroli Państwa na mocy Dekretu z dn. 7. II 1919 r. (Dz. Pr. № 14 z 1919 r. poz. 183).

Niniejszem podaję do wiadomości Panów, że § 8 Tymczasowej Instrukcji o zastosowaniu i zakresie kontroli, wydanej przez Najwyższą Izbę Kontroli Państwa na mocy p. 2 art. 7 i art. 12 Dekretu z dn. 7. II 1919 r., opublikowanej w Dz. Urz. M. R. i D. P. z 1919 r. № 27 str. 728, w punktach 2, 3 i 4 ulega zmianie, a mianowicie:

Najwyższa Izba Kontroli Państwa, wychodząc z założenia, że wskazane w p.p. 2, 3 i 4 § 8 Tymczasowej Instrukcji o zastosowaniu i zakresie kontroli kwoty pieniężne, ponad które zamierzenia państwowych władz i urzędów podlegają kontroli wstępnej wobec znacznego wzrostu cen nie odpowiadają warunkom obecnej chwili—na mocy uchwały kolegjum z dn. 22 kwietnia 1921 r. zakomunikowanej pismem z dn. 11. V. 21 № 5464/506, określiła kwoty wymienione w p.p. 2, 3 i 4 § 8 na:

1) dla inwestycyj (p. 2 § 8) na 500.000 mk. słowami: pięćset tysięcy marek;
2) dla dzierżaw i najmu (p. 3 § 8) na 150.000 mk. słowami: sto pięćdziesiąt tysięcy marek;
i 3) dla kupna, sprzedaży lub zamiany ruchomości (p. 4 § 8) na 1.000.000 mk. słowami: jeden miljon marek.

Warszawa, dn. 31 maja 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski.*

OKÓLNIK № 313

do PP. Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów, Inspektora Kancelarji oraz Kierowników podwładnych Ministerstwu Urzędów

w przedmiocie

wykonania przepisów o obowiązkowem ubezpieczeniu pracowników państwowych w Kasach Chorych.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zawiadomiło Prezydjum Rady Ministrów, że pracownicy państwowi, podlegający obowiązkowi ubezpieczenia w Kasach Chorych w myśl art. 3 (ust. 4) Ustawy z dn. 19 V 1920 r. (Dz. U. № 44 poz. 272), nie bywają zgłaszani przez ich władze przełożone w odnośnym Zarządzie Kasy Chorych.

Również dotyczące urzędy nie uiszczają Kasie Chorych składek, przypadających jej w myśl art. 52 (ust. 2) wspomnianej ustawy.

Zwracając uwagę na powyższą sprawę, oraz na postanowienia art. 15 i 16 tej ustawy, oznajmiam, że obowiązkowi ubezpieczenia podlegają tylko pracownicy kontraktowi i robotnicy niestali i polecam P.P. ścisłe przestrzeganie powołanych przepisów.

Równocześnie zarządzam, aby przypadającą od członków składkę w procentowym stosunku potrącano im przy formowaniu list płacy i tak potrąconą kwotę wraz z częścią składki, przypadającą od pracodawcy, — przesyłano (Wydział Budżetowo-Rachunkowy) do Kasy Chorych w terminach, ustalonych w porozumieniu z tą ostatnią.

Nadmieniam przytem, że kredyt, potrzebny na pokrycie składek za obowiązkowo ubezpieczonych pracowników w tych wymiarach, jakie przypadają na pracodawcę, przewidziany został w budżecie Ministerstwa i podległych mu urzędów w par. 2 poz. 4.

Warszawa, dn. 14 czerwca 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński.

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych. № 14171

Cena 20 mk.